

[Alfred Hansen]

har regeringen og et stort flertal i folketinget modsat sig at få vedtaget. Det kan vi beklage. Vi mener, at det må være en rigtig konsekvens at tage af den nuværende ordning, at man fritager medlemmer for at skulle tvinges til at give bidrag til politiske partier. At de naturligvis på frivillig basis skal have lov til det, er en given ting.

Ved at fjerne eksklusivaftalerne og dermed give den enkelte mulighed for at undlade at melde sig ind i en organisation har man opnået det samme, nemlig at han kan fritages for at skulle yde tvungent tilskud til politiske partier ved ikke at melde sig ind i en fagforening eller en brancheorganisation. Det mener vi naturligvis at man burde have vedtaget for længst, men ved en vedtagelse af det forslag, der ligger her, har man samtidig sikret, at ingen kan tilpligtes at yde økonomisk bidrag til partipolitisk virksomhed.

Ikke alene billiger regeringen og regeringspartiet og venstrefløjspartierne, at der er organisationstvung, det vil sige en åbenbar knægtelse af den enkeltes personlige frihed, men de fastholder også kravet om, at man via sit kontingent til en fagforening eller en brancheorganisation kan tilpligtes at yde økonomisk bidrag til partipolitisk virksomhed.

Fra retsforbundet side tager vi det ret afslappet, om forslaget skal træde i kraft 1. september 1981 eller det måske skal vente et halvt års tid. Jeg vil gerne sige, at regeringen og socialdemokratiet jo ikke har gjort noget ved denne sag. De har ikke benyttet deres mangeårige regeringsperiode til at undersøge, om ikke man burde ændre gældende regler.

Vi skal have vedtaget dette forslag, og vi kan diskutere, hvornår ikrafttrædelsestidspunktet skal være, for nu skal regeringspartiet piskes til at arbejde med denne sag, som det for længst burde have arbejdet med, men som det har undladt at arbejde med. Man kunne så i regeringspartiet efter en vedtagelse af forslaget og i rimelig tid fra vedtagelsesdatoen til ikrafttrædelsesdatoen arbejde med, hvilke forhold der ikke rigtig kan indordnes under denne lov. Det vil sige, at regeringen i den mellemliggende periode kan udarbejde forslag til ændring af loven, fremsætte dem i folketinget og måske få dem vedtaget, hvis der er saglig begrundelse for, at områder må tilpasses loven eller omvendt.

Det kan ikke være rigtigt, at man blot henviser til, at hvis vi vedtager dette her, så vil det gribe forstyrrende ind på forskellige områder. Det er da muligt, men så må vi lave det sådan, at det ikke griber forstyrrende ind, så må vi ændre de ting, som vil være i disharmoni med forslaget intentioner. Det skal være mit råd til regeringen og socialdemokratiet, at de selvfølgelig må respektere og acceptere det flertal, der er for at fjerne disse eksklusivaftaler, og så bruge den mellemliggende tid til at finde ud af, på hvilke områder der vil kunne blive konflikter.

Jeg kunne også godt have delt lidt roser ud til det radikale venstre, men det kunne måske blive opfattet som skamrosen, og det ville jeg ikke have. Jeg har et spørgsmål til det radikale venstre, som har ført sig stærkt frem i denne sag. Spørgsmålet tager udgangspunkt i det radikale venstres betækningsbidrag, hvori det siges:

»Mindretallet« – altså det radikale venstre – »har principielt den opfattelse, at aftaler og bestemmelser, der kræver medlemskab af bestemte foreninger og organisationer som forudsætning for beskæftigelse eller udøvelse af erhverv, bør fjernes fra lovgivning og kollektive aftaler.«

I samme betækningsbidrag har det radikale venstre fremsat et forslag til folketingsbeslutning om fri adgang til erhvervsudøvelse, hvor det i punkt 2 siges:

»Det skal sikres, at benyttelse af ordninger, til hvilke der ydes statsstøtte – enten i form af tilskud eller lån – ikke gøres betinget af medlemskab af en forening, interesseorganisation el. lign.«

Men i betækningsbidraget siger det radikale venstre også:

»Hvilken virkning vil lovforslaget få for loven om vikarordning inden for landbruget, der kræver medlemskab af en forening som betingelse for at udnytte vikarordningen?«

Har det radikale venstre først udarbejdet deres forslag til folketingsbeslutning efter, at de havde stemt for vikarordningen, eller hvad er begrundelsen for, at det radikale venstre mod deres principper har stemt for en vikarordning, som det radikale venstre påstår kræver medlemskab af en forening for at man kan udnytte? Hvorfor gjorde man det? Havde man da ikke den samme principielle opfattelse, at man ikke skulle tilpligtes at være medlem af en forening for at få del i